

26 I og 27 II og III (se Tillæg A. Sp. 13, —22, 177—180, og 195—198), med tilhørende Vædringsforslag paa Udvalgets Liste Nr. 2—11, 156—159, 217—221 (se Tillæg B. Sp. 621—624, 657—658 og 669—672) og Vædringsforslag under Nr. 1 udenfor Listen (se Tidenden Sp. 1305—06). Hertil hørte af Betænkningen Nr. 9—42, 232—241, 257—266 og 269 (se Tillæg B. Sp. 111—202, 499—550, 587—598, og 599—616).

Ordføreren (Holstein): Jeg forbigaar de Vædringsforslag, hvorom Ministeriet og Udvalget ere enige, og skal derfor indskrænke mig til dem, der ere stillede enten af Udvalget eller af Udvalgets Flertal. Vædringsforslaget under Nr. 2 gaar ud paa en mindre Nedsættelse af den til Assistance og Budhjælp ved forskellige Postkontorer forlangte Sum. Grunden til Nedsættelsen her er den samme som den, der gjælder for de Nedsættelser, som Vædringsforslagene under Nr. 6, 7 og 9 tilsigte, nemlig det almindelige Ønske om at holde Noget igjen, samtidig med, at man dog ønsker at give Administrationen saa Meget, som man kan antage vil være tilstrækkeligt til, at de nødvendige Krav, der stilles, kunne blive opfyldte. Det er altsaa ikke Vædringsforslag af principiel Natur, men af en rent finantsiel Natur, det er Hensigten med dem at tilvejebringe enten nogen Besparelse eller i ethvert Fald en noget mindre Stigning i Udgifterne, end det er foreslaaet fra Administrationens Side, og det er derfor Vædringsforslag, som der efter de Forhandlinger, der have fundet Sted i Udvalget, ikke kan antages at kunne reise sig nogen videre Uenighed om, heller ikke med den høitærede Minister, imod hvem vi, uagtet de foreslaaede Nedsættelser, have viist meget betydelig Smødefølelse, ikke blot paa de Poster, som her er Tale om, men ogsaa overhovedet paa hele Post-, Telegraf- og Jernbanevæsenets Omraade. Jeg skal dog lidt nærmere forklare den Tanke, der ligger til Grund for det ene af disse Vædringsforslag, Vædringsforslaget under Nr. 2, eller ialtfald angive det Systematiske deri, til Forslaaelse for de ærede Medlemmer. Paa Anmærkningerne til Finantslovsforslaget (Tillæg A., Sp. 297—98) findes opført de Steder, paa hvilke ønskes enten forøget Budhjælp eller forøget Assistance eller forøget Budhjælp og Assistance. Nu har man i Udvalget anset det for muligt og for rigtig at smødefølelse til en vis Grad de Forordninger, der stilles, men forment, at man kunde bespare Noget paa dette Omraade ved at indskrænke Hjælpen til Assistance til de Steder, hvor den ialtfald

ikke er forlangt sammen med Hjælp til Budhjælp paa denne Lov, idet man er gaaet ud fra, at, hvor der ansættes et nyt Bud, vil dette Bud jo ikke ubelukkende blive brugt til at høre Sager omkring, men det vil faktisk ogsaa kunne spille en Rolle som Assistance ved Kontoret. Smidlertid har man herfra gjort en Undtagelse, og det er for Hernings Bedkommende, idet man der har neget forøget Budhjælp, men bevilget en Assistance-sum. Ellers er man gaaet saaledes frem, at man har bevilget forøget Budhjælp, naar den forlanges, og da kun givet Assistancehjælp, naar ingen Budhjælp er forlangt. For Hernings Bedkommende har man derimod i Henshold til Øplysninger, man har modtaget, troet at burde gaa en anden Vej, idet det synes, at denne Ordning vil være fordelagtigere for det paagjældende Postdistrikt. Med Hensyn til Nedsættelsen paa den Sum, der forlanges til Assistance og Budhjælp, er man gaaet saaledes frem, at man har ment at kunne nedsætte samtlige Summer med 100 Kr., forsaavidt de overstige 200 Kr. — Der er af et Mindretal stillet et Vædringsforslag under Nr. 3, og dertil hører et andet Vædringsforslag, stillet af samme Mindretal. Disse Vædringsforslag ere begge stillede af et enkelt Medlem af Udvalget, der ønsker at fremdrage enkelte Ting, vedrørende den lokale Postbestyrelse i disse Egne. Jeg skal derfor ikke komme ind paa disse Vædringer, idet jeg antager, at det ærede Medlem vil nærmere motivere og fremdrage de Ting, han vil have fremdraget for Thinget. — Jeg gaar dernæst over til Vædringsforslaget under Nr. 10. Det er stillet af den høitærede Sindenrigsminister og gaar ud paa, at bevilge en Sum af 4,000 Kr. til en ny Udgave af Postadressebogen. Naar dette ikke er tiltraadt fra Udvalgets Side, er Grunden ikke den, at man ikke erkjender Nødvendigheden af Tilvejebringelsen af en ny Postadresserbog; men det er Udvalget betjendt, at der samtidig udgives en saadan Postadresserbog af en Privat, og hvis altsaa Bevillingen uden Videre gives saaledes, som den er forlangt, vilde Følgen blive, at der vilde komme to Postadresserbøger, og det vilde neppe være heldigt. Man har derfor forhandlet med den høitærede Minister, om det ikke skulde være muligt at forbinde disse tvende paataente Udgaver i een, enten ved at benytte den private eller ved at træffe et Arrangement paa anden Maade, hvorved man kunde undgaa at faae to Bøger med samme Indhold, hvad der ikke vilde nytte Noget. Saavidt jeg erindrer, har den høitærede Minister udtalt, at han vilde tage denne Sag under nærmere Overveelse, og